

IZVJEŠĆE STEČAJNOGA UPRAVITELJA O TIJEKU STEČAJNOGA POSTUPKA I STANJU
STEČAJNE MASE

Naš broj: ST-401

Nadležni trgovački sud TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj spisa St-9178/2015

Dužnik (ime i prezime / tvrtka ili naziv, OIB, adresa / sjedište)

RATHGEBER PLAN d.o.o. u stečaju, OIB: 06248751902, Zagreb, Nova Ves 8

I. TIJEK STEČAJNOGA POSTUPKA U RAZDOBLJU OD 06.06.2025. DO 17.07.2026.

1. U predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1718/2019 u kojem je donesena pravomoćna presuda kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1718/2019 od 4. prosinca 2020. kojom je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev tužitelja koji je glasio: „Utvrdjuje se da je osnovana tražbina tužitelja RATHGEBER NORBERT, OIB 89433659028, Savezna Republika Njemačka, 55232 Alzey, Kurt Schmacherstr 15, u iznosu od 864.794,93 Eur-a, protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju HNB, što na dan otvaranja stečaja 20. siječnja 2017. iznosi 6.512.917,64 kune, kao tražbina drugog isplatnog reda tražbine viših isplatnih redova, što su tuženici dužni priznati, a slijedom čega je tužitelj ovlašten zatražiti i postići upis svoje tražbine u tablicu drugog višeg isplatnog reda, u stečajnom postupku St-9178/15, sve u roku od 8 dana. Nalaže se tuženicima platiti tužitelju troškove ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom od 4.12.2020., pa do isplate.”

Tužitelj je izjavio prijedlog za dopuštenje revizije koja je dopuštena rješenjem, te je naknadno podnio i samu reviziju. O reviziji do danas nije odlučeno. Revizija se dostavlja u privitku.

2. U predmetu radi isplate Trgovačkog suda u Zadru br. P-276/2021 (ranije P-315/2012) u kojem dužnik nastupa kao tužitelj protiv tuženika VIGENS d.o.o. u stečaju dana 09. prosinca 2022. donesena je presuda kojom je, u bitnom, 1. naloženo tuženiku Vicens d.o.o. iz iz Petrčana, Kožino Primorje, OIB 11059217210, da tužitelju Rathgeber plan d.o.o. iz Zagreba, u stečaju, Nova Ves 8, OIB 06248751902, isplati iznos od 400.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke zajedno sa ugovornim kamatama koje na taj iznos teku od dana 28. kolovoza 2006.godine pa do 22. siječnja 2010.godine po stopi od 6% godišnje te zakonske zatezne kamate koje na iznos od 400.000,00 Eura teku od dana 23. siječnja 2010.godine pa do isplate određene po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena, sve u roku od 8 dana." Također, tuženiku je naloženo da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 422.500,00 kuna u roku od 8 dana. Dana 05. veljače 2025. Donesena je i dopunska presuda kojom je odbijena 3. točka tužbenog zahtjeva kao tzv. Tužba glavnog miješanja, a koja glasi: „Utvrdjuje se da je prestao nalog za naplaćivanjem tražbine od Vicens d.o.o. temeljem Ugovora o ustupu potraživanja od 29.3.2011. ovjeren kod javnog bilježnika Ankice Hukelj, broj OV-3910/11, zaključen između Norberta Rathgebera i Rathgeber plan d.o.o., zbog ispunjenja zakonskog razloga iz članka 782. Zakona o obveznim odnosima, odnosno zbog otvaranja stečaja nad nalogoprincipem Rathgeber plan d.o.o.”

Protiv nje izjavljena je žalba. Po žalbi tužitelja spomenuta presuda je djelomično ukinuta i djelomično preinačena te se postupak nastavlja.

3. Odvjetnik Hrvoje Kraljičković podnio je prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave -računa za naplaćene odvjetničke usluge (radnje poduzete u spomenutim

postupcima). Opreza radi i uz veliku hitnost (rok 8 dana) stečajni upravitelj prigovorio je navedenom prijedlogu, te je rješenje o ovrsi stavljeno van snage.

Stečajni upravitelj ističe da niti jednom od 3 odvjetnika zasad nije plaćena niti jedna radnja.

Slijedom navedeno po mišljenu stečajnog upravitelja zasad nema uvjeta za diobu kupovnine iz razloga što je tražbina vjerovnika Vencija Medića predmetom spora.

Stečajni upravitelj navodi da su u tijeku pregovori s glavnim vjerovnicima oko izrade stečajnog plana radi skorog okončanja ovog postupka, a uslijed mogućeg dogovora glavnih vjerovnika oko njihovih odnosa.

II. STANJE STEČAJNE MASE

Rješenjem o dosudi od 21. veljače 2020. nekretnina dužnika:

k.č.br. 3641/6	EKONOMSKO DVORIŠTE, ORANIČKI ODVOJAK 1 od 3084 m2
	UKUPNO: od 3084 m2
	upisano u zk.ul.br. 8255 k.o. 999901 Vrapče Novo

dosuđena je kupcu za iznos od 3.570.000,00 kn.

Stečajni dužnik nije na račun zaprimio uplaćenu kupoprodajnu cijenu, te se stečajna masa sastoji upravo iz potraživanja tog iznosa od Financijske agencije.

III. RADNJE KOJE ĆE SE PODUZETI U NAREDNOM RAZDOBLJU

Stečajni upravitelj nastavit će voditi parnične postupke navedene pod točkom I. ovog izvješća te o njihovom ishodu obavijestiti naslovni sud.

Mjesto i datum
Zagreb, 17.07.2026.

Stečajni upravitelj

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd 4397/2022-2

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek predsjednice vijeća, Željka Šarića člana vijeća i suca izjavitelja, Željka Glušića člana vijeća, dr. sc. Ante Perkušića člana vijeća i mr. sc. Igora Periša člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Norbert Rathgeber, OIB 89433659028, Savezna Republika Njemačka, 55232 Alzey, Kurt Schmacherstr 15, kojeg zastupa punomoćnik Dušan Kuman, odvjetnik u Zadru, Hrvoja Vukčića Hrvatinića 8, protiv 1. tuženika Rathgeber Plan d.o.o. u stečaju, OIB 06248751902, Zagreb, Nova Ves 8, kojeg zastupa punomoćnik Petar Ćubela, odvjetnik u Zagrebu, Vlačka 72c, 2. tuženice Mirjane Brčić, OIB 06248751902, Velika Gorica, S. Radića 8, koju zastupa punomoćnica Radmila Bonifačić, odvjetnica u Zagrebu Boškovićeva 3, radi utvrđenja tražbine, odlučujući o prijedlogu tužitelja za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1256/2021-2 od 18. svibnja 2022., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1718/2019 od 4. prosinca 2020., u sjednici održanoj 14. prosinca 2022.,

r i j e š i o j e:

Dopušta se revizija tužitelju protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1256/2021-2 od 18. svibnja 2022. zbog pravnog pitanja:

"Da li pravomoćno rješenje stečajnog suda kojim je tražbina stečajnog vjerovnika osporena kao tražbina drugog višeg isplatnog reda i stečajni vjerovnik upućen u parnicu da dokaže osnovanost te tražbine, veže parnični sud u pogledu isplatnog reda i može li parnični sud odbiti takav tužbeni zahtjev koji je postavljen u skladu sa čl. 270. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, 104/17, 36/22) uz obrazloženje da se ne radi o drugom isplatnom redu koji je pravomoćno utvrđen rješenjem stečajnog suda, već da se radi o nižem isplatnom redu, odnosno, da li su tuženici bili dužni žaliti se na takvo rješenje stečajnog suda kojim je osporena tražbina drugog višeg isplatnog reda i tražiti da stečajni sud utvrdi da se ne radi o tražbini drugog višeg isplatnog reda i da stečajni sud odbaci takvu tražbinu ako se radi o tražbini nižeg isplatnog reda?"

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1256/2021-2 od 18. svibnja 2022., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1718/2019 od 4. prosinca 2020.
2. Drugotuženica je u odgovoru na prijedlog predložila odbaciti ga kao nedopuštenog.
3. Tužbeni zahtjev je pravomoćno odbijen u odnosu na kunsku protuvrijednost iznosa od 222.000,00 eura na dan 20. siječnja 2017. i nepoznat iznos kamate, utuženih na temelju Sporazuma o utvrđenju visine duga i zasnivanju založnog prava od 13. prosinca 2011., jer ta tražbina tužitelja ne predstavlja tražbinu drugog višeg isplatnog reda, već tražbinu nižeg isplatnog reda, sukladno odredbi čl. 139. st. 1. t. 5. Stečajnog zakona.
4. Postupajući sukladno odredbama čl. 385.a i čl. 387. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11-proč.tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19 - dalje: ZPP) revizijski sud je ocijenio da je pravno pitanje naznačeno u prijedlogu za dopuštenje revizije važno i za odluku u ovom sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. To iz razloga jer je riječ o pravnom pitanju o kojem sudska praksa viših sudova nije jedinstvena, imajući u vidu odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1504/2022-2 od 26. travnja 2022. koju je tužitelj citirao u prijedlogu.
5. Budući da su stoga u ovoj pravnoj stvari ispunjene pretpostavke za dopuštenje revizije, to je na temelju odredbe čl. 387. st. 6. ZPP odlučeno kao u izreci ovog rješenja. Pritom se dodaje i kako je, iako se postavljeno pitanje odnosi samo na tražbinu (prijavljenu u stečajnom postupku koji se vodi nad prvotuženikom i utuženu u ovom parničnom postupku) na temelju Sporazuma o utvrđenju visine duga i zasnivanju založnog prava od 13. prosinca 2011., revizija dopuštena u odnosu na drugostupanjsku presudu u cijelosti jer na temelju stanja spisa nije moguće utvrditi točan iznos te tražbine.

Zagreb, 14. prosinca 2022.

Predsjednica vijeća:
Renata Šantek

Broj zapisa: **eb316-ab749**

Kontrolni broj: **056de-8ffd8-6efca**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=RENATA ŠANTEK, L=ZAGREB, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

ODVJETNIK DUŠAN KUMAN

Zadar, Hrvoja V.Hrvatinića 8; OIB 79977271480;

tel/fax 385(0)23 250 614; mob 091 3250 370; e-mail:odvjetnik.kuman@ gmail.com

Broj P- 1718/2019

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

za

VRHOVNI SUD RH , Zagreb

Tužitelj: Rathgeber Norbert, OIB: 89433659028, Savezna Republika Njemačka, 55232
ALZEY, KURT SCHMACHERSTR 15, zastupan po punomoćniku Dušanu
Kumanu odvjetniku iz Zadra i Ireni Čulini odvjetnici iz Zadra

Tuženik: 1. Rathgeber Plan d.o.o. Zagreb u stečaju, OIB:15244122912, Zagreb, Nova Ves
8, zastupan po stečajnom upravitelju Nikoli Remenar
2.Brčić Mirjana, OIB:06248751902, Velika Gorica, S.Radića 8,
zastupana po punomoćnici Radmili Bonifačić, odvjetnici iz
Zagreba

Protiv Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Zagreb, br. 24 Pž-
1256/2021-2 od 18. svibnja 2022. godine , a na temelju rješenja Vrhovnog suda RH, Zagreb,
posl.br. Revd 4397/2022-2 od 14. 12. 2022., tužitelj zastupan po punomoćniku Dušanu Kuman i
Ireni Čulina , odvjetnicima iz Zadra, podnosi temeljem čl.385.a, ZPP-a sljedeću

R E V I Z I J U

zbog pravnog pitanja koje glasi :

Da li pravomoćno rješenje stečajnog suda kojim je tražbina stečajnog vjerovnika osporena kao tražbina drugog višeg isplatnog reda i stečajni vjerovnik upućen u parnicu da dokaže osnovanost te tražbine, veže parnični sud u pogledu isplatnog reda i može li parnični sud odbiti takav tužbeni zahtjev koji je postavljen u skladu sa čl. 270 Stečajnog zakona (NN br.71/15 , 104/17, 36/22), uz obrazloženje da se ne radi o drugom isplatnom redu koji je pravomoćno utvđen rješenjem stečajnog suda , već da se radi o nižem isplatnom redu, odnosno , dali su tuženici bili dužni žaliti se na takvo rješenje stečajnog suda kojim je osporena tražbina drugog višeg isplatnog reda i tražiti da stečajni sud utvrdi da se ne radi o tražbini drugog višeg isplatnog reda i da stečajni sud odbaci takvu tražbinu ako se radi o tražbini nižeg isplatnog reda ?

1.Predmet ovog postupka je tužbeni zahtjev tužitelja, ovdje podnositelja revizije na utvrđenje da je osnovana tražbina u iznosu od 6.512.917,64 Kn (864.412,72 Eur-a) , kao tražbina drugog isplatnog reda, tražbine viših isplatnih redova koja tražbina proizlazi iz Sporazuma o utvrđivanju visine duga i zasnivanju založnog prava od 13. 12. 2011. godine koji je ovjeren kod Javnog biljenika Ankice Hukelj OV-16614/11 i iz Ugovora o ustupanju potraživanja od 29. 03. 2011. godine kojim Ugovorom je tužitelj ustupio svoje potraživanje koje ima prema tvrtki Vicens d.o.o.

2. Predmetna tužba je podnesena po uputi stečajnog suda, prema čl. 265. Stečajnog zakona, a sve temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, br. St-9178/15 od 11. svibnja 2017. godine da tužitelj dokaže osnovanost svoje tražbine u drugom isplatnom redu , koja je kao takova osporena od strane tuženika odnosno od stečajnog upravitelja, stečajnog dužnika Rathgeber Plan d.o.o. i jednog od stečajnih vjerovnika Mirijana Brčić.

3. Trgovački sud u Zagrebu svojom odlukom P-1718/2019 od 04. 12. 2020. godine odbio je tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenjem osnovanom tražbinom tužitelja kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 6.512.917,64 Kn, te je naloženo tužitelju platiti parnični trošak tuženicima u iznosu od 359.781,24 Kn, odnosno 433.612,50 Kn sve u roku od 8 dana , jer da se radi u konkretnom slučaju o nižem isplatnom redu tražbine u iznosu od 222.000,00 EUR-a protuvrijednosti Kuna, unatoč tomu što je stečajni sud pravomoćno odlučio da se radi o tražbini drugog višeg isplatnog reda .

4. Visoki Trgovački sud RH svojom odlukom br. Pž- 1256/2021 odbio je tužiteljevu žalbu izjavljenu protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu br. Pž-1718/2019 od 04. 12. 2020. godine, uz obrazloženje kako tražbina tužitelja u iznosu od 222.000,00 Eur-a protuvrijednosti Kuna predstavlja tražbinu nižeg isplatnog reda , a ne drugog isplatnog reda , kako je to utvrdio stečajni sud svojim rješenjem St-9178/15 od 11. svibnja 2017. godine , a za drugi dio tražbine u iznosu od 400.000,00 Eur-a, protuvrijednosti Kuna sud drugog stupnja zaključio je da se radi o neizvjesnoj tražbini , koju stečajni dužnik još nije naplatio i da ne postoji dužničko vjerovnički odnos između tužielja i prvotuženika za iznos od 400.000,00 EUR-a .

5. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revd-4397/2022-2 od 14. 12. 2022.g. tužitelju je dopušteno podnijeti reviziju protiv Presude Visokog Trgovačkog suda RH, posl.br. Pž-1256/2021-2 od 18. svibnja 2022.g., u odnosu na navedeno pravno pitanje u uvodnom dijelu ove revizije , jer je vijeće Vrhovnog suda RH ocijenilo da je osporena Presuda Visokog Trgovačkog suda, suprotna odluci istog Visokog trgovačkog suda RH, BR. Pž-1504/2022-2 od 26. travnja 2022.g., te stoga postoje razlozi za dopuštenje Revizije prema odredbi čl. 385. a. st. 1. al. 3. Zakona o parničnom postupku.

6. Naime, Visoki Trgovački sud u Zagrebu u svoj odluci br. Pž-1504/2022-2 od 26. travnja 2022.g. zauzeo je pravni stav kako red tražbine koji je utvrđen pravomoćnim rješenjem iz stečajnog postupka kojim je upravo tražbina osporena kao tražbina prvog višeg isplatnog reda i kojim su tužitelji upućeni u parnicu, odnosno nastaviti parnicu upravo radi utvrđivanja osnovanosti takve tražbine , veže parnični sud . Nadalje, u toj odluci viši sud dodaje kako se ni tuženik niti umješaci nisu žalili na to rješenje, pa svaki razlog na koji upućuje bilo tuženik bilo umješac u žalbi u pogledu isplatnog reda tražbine tužitelja je izlišan i nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude u ovom dijelu.

7. Prema tome presuda Visokog Trgovačkog suda RH, br. Pž-1256/2021-2 od 18. svibnja 2022.g. koja se osporava ovom revizijom suprotna je prethodno citiranoj odluci istog suda što znači da praksa viših sudova nije jedinstvena i da se radi o pravnom pitanju koje je važno za odluku o sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovo primjeni .

8. Dakle, u ovom konkretnom slučaju koji je predmet ove Revizije sud drugog stupnja je pogriješio kada je odbio žalbu tužitelja uz obrazloženje da prihvaća zaključke suda prvog stupnja da se radi o tražbini nižeg isplatnog reda unatoč tomu što je stečajni sud Trgovački sud u Zagrebu svojim rješenjem posl.br. St-9178/15 od 11. svibnja 2017.g. uputio tužitelja u parnicu da dokaže osnovanost svoje tražbine, kao tražbine drugog isplatnog reda tražbine viših isplatnih redova, a kako se na to rješenje tuženici nisu žalili ima se smatrati da je tužiteljeva tražbina već razvrstana u drugi isplatni red, pa sud ne može u ovom parničnom postupku preispitivati takvo pravomoćno rješenje stečajnog suda. Na ovakav način sud drugog stupnja je pogrešno primjenio materijalno pravo i počinio je bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 368. ZPP-a.

9. Osim toga, predmetnom Presudom Visokog trgovačkog suda RH, br. Pž-1256/2021-2 od 18. svibnja 2022.g. povrijeđeno je tužitelju ustavno pravo na pravično suđenje zajamčeno čl. 29. st. 1., i ustavno pravo jednakosti svih pred Zakonom zajamčeno čl. 14. st. 2. Ustava RH.

10. Ovo postavljeno pravno pitanje važno je za odluku u ovom sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, odnosno odluka u ovom sporu važna je i za razvoj prava kroz sudsku praksu, budući je riječ o pravnom pitanju o kojem sudska praksa viših sudova nije nedinstvena, a imajući u vidu odluku Visokog Trgovačkog suda RH, br. Pž-1504/2022-2 od 26. travnja 2022.g., što znači da je ovdje pobijana odluka utemeljena na shvaćanju, koje nije podudarno pravnom shvaćanju odluke koja se ovdje navodi.

11. Slijedom svega navedenog tužitelj predlaže

p r e d l a ž e

Vrhovnom sud Republike Hrvatske usvojiti ovu reviziju, te preinačiti Presudu Visokog Trgovačkog suda RH, posl.br. Pž-1256/2021-2 od 18. svibnja 2022.g., i usvojiti žalbu tužitelja izjavljenu protiv Presude Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1718/2019 od 04. 12. 2020.g., te usvojiti tužbeni zahtjev, uz nadoknadu troškova ovog postupka i troška sastava ove revizije i prijedloga za dopuštenje Revizije, a podredno se predlaže ukinuti Presudu Visokog u Zagrebu, te predmet vratiti sudu drugog stupnja na ponovno odlučivanje.

Zadar, 2. listopada 2023. g.

Norbert Rathgeber pp

Popis troška:

-Sastav revizije	18.683,39 Eur
-PDV 25%	4.670,84 Eur

<i>Ukupno :</i>	23354,23 Eur
-----------------	--------------

*-Sudska pristojba na reviziju
po odluci suda*

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1346/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Šimića, predsjednika vijeća, Davora Pustijanca, suca izvjestitelja i Radovana Raduke, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Rathgeber plan d.o.o. u stečaju, Zagreb, Nova Ves 8, OIB 06248751902, kojeg zastupa punomoćnik Luka Zupčić, odvjetnik u Vrsima, Obala kneza Branimira 70, protiv tuženika Vogens d.o.o., Petrčane, Kožino Primorje, OIB 11059217210, kojeg zastupa punomoćnik Dragan Jurjević, odvjetnik u Zadru, Hrvoja Vukčića Hrvatinića 8, radi osnovanosti tražbine, te povodom tužbe glavnog miješanja tužitelja glavnog miješanja Norberta Rathgebera iz Njemačke, Alzey, Kurt Schmacher str.15, kojeg zastupa Dušan Kuman, odvjetnik u Zadru, Hrvoja Vukčića Hrvatinića 8, protiv tuženika Rathgeber plan d.o.o. u stečaju, Zagreb i tuženika Vogens d.o.o., radi utvrđenja da je prestao nalog za naplaćivanje tražbine na temelju ugovora o ustupu potraživanja, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku, poslovni broj P-276/2021 od 9. prosinca 2022., te žalbi tužitelja glavnog miješanja protiv rješenja kojim je dopunjena predmetna presuda poslovni broj P-276/2021 od 5. veljače 2025., u sjednici vijeća održanoj 13. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku, poslovni broj P-276/2021 od 9. prosinca 2022. i predmet vraća tome sudu na ponovno suđenje, s time da će se nova glavna rasprava održati pred drugim sucem pojedincem.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku, poslovni broj P-276/2021 od 5. veljače 2025. i rješava:

Odbacuje se tužba glavnog miješanja podnositelja Norberta Rathgebera kao nedopuštena.

III. O troškovima žalbenog postupka prvostupanjski sud će odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku, poslovni broj P-276/2021 od 9. prosinca 2022. naloženo je tuženiku da tužitelju isplati iznos od 400.000,00 eura u kunsjoj protuvrijednosti na dan isplate prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke zajedno s ugovornim kamatama koje na teku od 28. kolovoza 2006, pa do isplate u roku od 8 dana, te je naloženo tuženiku naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 422.500,00 kuna u roku od 8 dana. U dopunskoj presudi od 5. veljače 2025. odbijena je tužba glavnog miješanja na „utvrđenje da je prestao nalog za naplaćivanjem tražbine od Vogens d.o.o. temeljem Ugovora o ustupu potraživanja od 29. ožujka 2011. ovjeren kod javnog bilježnika Ankice Hukelj, broj OV-3910/11, zaključen između Norberta Rathgebera i Rathgeber plan d.o.o., zbog ispunjenja zakonskog razloga iz čl. 782. Zakona o obveznim odnosima, odnosno zbog otvaranja stečaja nad nalogoprincem Rathgeber plan d.o.o.“.

2. Protiv navedene presude tuženik je izjavio žalbu, a protiv dopune presude žalbu je izjavio tužitelj glavnog miješanja.

2.1. Protiv navedene presude tuženik je izjavio žalbu iz svih žalbenih razloga navodeći u bitnome da prvostupanjski sud nakon ukidanja ranije presude nije proveo glavnu raspravu niti ponovno izveo dokaze, već je proveo samo dokaz saslušanjem vještaka. Tuženik navodi da prvostupanjski sud nije pravilno uzeo u obzir učinke stečajnog postupka nad tuženikom i da postojanje pravomoćnog rješenja o potvrdi stečajnog plana, koje uređuje način i opseg namirenja tražbine tužitelja, onemogućava ponovno dosuđivanje istog potraživanja u parnici. Tuženik smatra da je prvostupanjski sud mogao odlučivati samo o utvrđenju tražbine (deklaratorno), a ne o isplati (kondemnatorno), osobito nakon zaključenja stečajnog postupka. Tuženik također osporava osnovanost same tražbine. Navodi da tužitelj nije dokazao postojanje ni visinu potraživanja, niti je priložio relevantnu dokumentaciju. Dodatno tvrdi da je ugovor o zajmu ništetan jer je sklopljen protivno propisima o deviznom poslovanju (zajam u stranoj valuti između nerezidenta i rezidenta), pa ne može proizvoditi pravne učinke. Posljedično tome, smatra da ni ugovor o ustupu potraživanja (cesija) nije valjan i da tužitelj nema aktivnu legitimaciju za vođenje postupka. Nadalje, ističe se da je ustupitelj potraživanja (Norbert Rathgeber) u međuvremenu oduzeo ovlaštenje tužitelju za naplatu, čime je tužitelj izgubio pravo potraživati dug. Uz to, tuženik tvrdi da je potraživanje u cijelosti ili djelomično prestalo kompenzacijom, jer usluge za koje je novac isplaćen nisu izvršene, što potvrđuje i sam ustupitelj. Smatra da je prvostupanjski sud nekritički prihvatio nalaz vještaka te zanemario ključne dokaze i izjave. Predlaže da ovaj sud preinači presudu i odbije tužbeni zahtjev ili da ju ukine i vrati predmet na ponovno suđenje.

2.2. Tužitelj glavnog miješanja izjavio je žalbu protiv rješenja kojim je dopunjena presuda navodeći da je nerazumljivo i jer u obrazloženju nisu dani razlozi o odlučnim činjenicama. Smatra da razlog za odbijanje njegovog tužbenog zahtjeva se ne može temeljiti na činjenici da je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja Rathgeber plan d.o.o., te upućuje na odredbu čl. 782. Zakona o obveznim odnosima. Predlaže preinačiti odluku i usvojiti njegov tužbeni zahtjev.

3. Tuženikova žalba je osnovana, a žalba tužitelja glavnog miješanja nije dopuštena.

4. Pobijana presuda i rješenje ispitani su na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

5. U ovom postupku predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 400.000,00 EUR, a na temelju Ugovora o ustupanju potraživanja od 29. ožujka 2011. na temelju kojeg je tužitelju Norbert Rathgeber ustupio svoje potraživanje koje ima prema tuženiku s osnove Ugovora o zajmu od 28. kolovoza 2006. Potrebno je istaknuti da je u ovoj pravnoj stvari već ranije bila donesena presuda Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj P-315/12 od 5. svibnja 2014. kojom je prvostupanjski sud prihvatio tužbeni zahtjev, ali je ovaj sud predmetnu odluku ukinuo i predmet vratio na ponovno suđenje iz razloga jer je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a jer prvostupanjski sud prigovore tuženika na vještačenje nije dostavio vještaku na očitovanje, niti je vještak u nastavku postupka pozvan radi saslušanja na ročištu kako bi se očitovao na prigovore iznesene na vještačenje i nalaz usmeno izložio u skladu s odredbom čl. 260. st. 1. ZPP-a.

6. Dakle, ranija presuda u ovoj pravnoj stvari je ukinuta zbog bitne povrede odredbe čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a, pa je svrha ponovnog postupka bila otklanjanje uočene povrede, a ne ponovno i neograničeno izvođenje dokaznog postupka niti iznošenje novih činjenica. Sukladno odredbi čl. 377. st. 1. ZPP-a prvostupanjski sud je u ponovnom postupku dužan izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud. Osim toga, prema odredbi čl. 299. ZPP-a stranke su dužne iznijeti sve činjenice i predložiti dokaze najkasnije do zaključenja prethodnog postupka, dok iznošenje novih činjenica i dokaza u kasnijoj fazi postupka nije dopušteno, osim ako stranka učini vjerojatnim da ih bez svoje krivnje nije mogla iznijeti ranije. Ponovljeni postupak ne predstavlja novu fazu u kojoj bi stranke mogle iznositi nove činjenice i dokaze bez ograničenja, već nastavak ranijeg postupka u okviru već utvrđene činjenične osnove.

7. Nakon donošenja ranije presude poslovni broj P-315/12 od 5. svibnja 2014., a prije nego što je ovaj sud donio rješenje kojim se navedena odluka ukida i predmet vraća na ponovno suđenje nad tuženikom je otvoren stečajni postupak te je tužitelj u tom postupku prijavio tražbinu koja je osporena na ispitnom ročištu. Prema odredbi čl. 267. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, 104/17; dalje: SZ), stečajni vjerovnik čija je tražbina osporena upućuje se da u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja pokrene parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, odnosno da u istom roku nastavi već započetu parnicu. Iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj u zakonskom roku predložio nastavak postupka, čime su ispunjene procesne pretpostavke za vođenje ove parnice radi utvrđenja osporene tražbine. Naime rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-114/2018. od 17.

siječnja 2019. postalo je pravomoćno 4. veljače 2019., a tužitelj je podneskom od 9. veljače 2019. (list 219. spisa) predložio nastavak postupka čime su ispunjene procesne pretpostavke za vođenje ove parnice radi utvrđenja osporene tražbine. Točno je da tužitelj nije odmah uskladio tužbeni zahtjev s pravilima stečajnog postupka, međutim to ne utječe na pravodobnost nastavka postupka, već predstavlja pitanje pravilnog oblikovanja tužbenog zahtjeva, a tužitelj je u podnesku od 9. veljače 2019. i naveo razloge zbog kojih ne može uskladiti tužbeni zahtjev da glasi na utvrđenje osporene tražbine jer je bila zaključena glavna rasprava i spis je bio u povodu žalbe upućen drugostupanjskom sudu.

8. U postupku je, dakle, nesporno da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak i da je tražbina tužitelja osporena. Nakon otvaranja stečajnog postupka vjerovnici svoja prava ostvaruju u okviru stečajnog postupka, dok se u parnici može odlučivati samo o postojanju osporene tražbine (čl. 48. i čl. 50. SZ-a). Nesporno je i da je potvrđen stečajni plan. Iz sadržaja plana proizlazi da će tražbina tužitelja, ako bude utvrđena, biti namirena uz otpis dijela tražbine i obročnu otplatu. Stoga se eventualna obveza tuženika prema tužitelju može ostvarivati isključivo u okviru i na način određen stečajnim planom.

9. Međutim, osnovano tuženik ističe da prvostupanjski sud nije pravilno primijenio materijalno pravo kada je prihvatio kondemnatorni tužbeni zahtjev. Naime, nakon otvaranja stečajnog postupka i osporavanja tražbine, predmet ove parnice može biti isključivo deklaratorni zahtjev na utvrđenje postojanja tražbine. Dosuđivanjem iznosa od 400.000,00 EUR prvostupanjski sud je postupio protivno odredbama Stečajnog zakona.

10. Tužitelj je podneskom od 1. lipnja 2022. uskladio svoj tužbeni zahtjev s obzirom na činjenicu da je u odnosu na tuženika donesen stečajni plan i zaključen stečajni postupak i to na način da je istaknuo više eventualno kumuliranih zahtjeva na temelju čl. 188. st. 2. ZPP-a, a između ostalog je postavio zahtjev da se njegova osporena tražbina utvrdi osnovanom kao tražbina II. višeg isplatnog reda u iznosu od 8.522.321,93 kn (list 299. spisa).

11. Prvostupanjski sud u potpunosti ignorira činjenicu da je u predmetnom podnesku tužitelj postavio više tužbenih zahtjeva u odnosu eventualne kumulacije, pri čemu je odlučivanje o svakom sljedećem zahtjevu uvjetovano odbijanjem prethodnog (čl. 188. st. 2. ZPP-a) i donosi odluku kojom usvaja posljednji postavljeni zahtjev, a da prethodno nije odlučio o zahtjevima koji mu prethode. Dakle, prvostupanjski sud nije odlučio o svim tužbenim zahtjevima. Takvo postupanje predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama u odnosu na sve postavljene zahtjeve, niti se može ispitati u tom dijelu.

12. S obzirom da ovaj sud nije ovlašten prvi put odlučivati o zahtjevima o kojima prvostupanjski sud nije odlučio, ovom sudu nije preostalo ništa drugo nego rješenjem ukinuti presudu prvostupanjskog suda i predmet vratiti na ponovno suđenje (čl. 369. st. 4. ZPP-a) jer ovu povredu nije moguće otkloniti u

drugostupanjskom postupku. Stoga je riješeno kao u izreci, s tim da će se nova glavna rasprava održati pred drugim sucem pojedincem (čl. 371. ZPP-a)

13. Iako je pobijanu presudu valjalo ukinuti zbog navedene bitne povrede odredaba parničnog postupka, ovaj sud je, radi pravilne primjene materijalnog prava i ekonomičnosti postupka, ispitao tuženikove žalbene navode.

14. Tužiteljeva tražbina se, kako je ranije navedeno, temelji na Ugovoru o ustupanju potraživanja od 29. ožujka 2011. na temelju kojeg je tužitelju Norbert Rathgeber ustupio svoje potraživanje koje ima prema tuženiku s osnove Ugovora o zajmu od 28. kolovoza 2006. U postupku tuženik nije osporavao da bi primio od Norberta Rathgebera zajam u iznosu od 400.000,00 EUR, nego tvrdi da je tijekom cijelog postupka isticao da je tužiteljeva tražbina prestala kompenzacijom 14. srpnja 2010., dakle, prije ustupa potraživanja. Ovaj sud je u svojoj ranijoj odluci već istaknuo da ta tvrdnja nije točna i da „u odgovoru na tužbu, tuženik nije spominjao nikakvu izjavu o kompenzaciji Norberta Rathgebera od 14. srpnja 2010., nego je tvrdio da je tražbina prestala 27. studenog 2007. uplatom iznosa od 460.000,00 EUR, za koju uplatu se kasnije u postupku utvrdilo da se nije odnosila na povrat zajma nego na uplatu poslovnog udjela. Na ročištu od 8. veljače 2012., kao i na ročištu od 6. svibnja 2013. tuženik i dalje ne spominje nikakvu kompenzaciju, nego tvrdi da je tražbina prestala uplatom predmetnog iznosa od 460.000,00 EUR. Tek na ročištu od 10. lipnja 2013. tuženik iznosi novu činjenicu i tvrdi da je „tužitelj krivo zaključio kako bi tuženik otplatio zajam 27. studenog 2007., jer je izvršena kompenzacija 2011. s obzirom da je imao otvoreno potraživanje prema Norbertu Rathgeberu“ i to nakon što je u postupku postajalo jasnije da tvrdnja tuženika da je tražbina prestala 27. studenog 2007. uplatom iznosa od 460.000,00 EUR nema uporište u dostavljenim dokazima. U ponovljenom postupku tuženik nastavlja s tvrdnjom da je tražbina prestala kompenzacijom koja je obavljena, a ne uplatom iznosa od 460.000,00 EUR. Tvrdi da je Norbertu Rathgeberu unaprijed platio usluge u iznosu od 460.000,00 EUR, a koje usluge on nije izvršio pa je dug po zajmu kompenziran tim iznosom i na tu okolnost predlaže provesti vještačenje po novom vještaku financijsko knjigovodstvene struke, te provesti grafološko vještačenje potpisa na izjavi od 14. srpnja 2010. iz koje proizlazi da je kompenzacija provedena, a naknadno dostavlja u spis i grafološko vještačenje provedeno izvan postupka prema kojem grafološko vještak potvrđuje da je Norbert Rathgeber potpisnik izjave od 14. srpnja 2014. S druge strane u spisu imamo izjavu Norberta Rathgebera od 6. prosinca 2013. (list 118. spisa), koja je ovjerena kod javnog bilježnika, u kojoj „pod punom materijalnom i kaznenopravnom odgovornošću izjavljuje da ni 14. srpnja 2010., a ni u bilo kojem trenutku nije svjesno i namjerno dao izjavu kojom bi preuzeo obvezu isporuke određenih projekata društvu Vicens invest d.o.o. i da nije izjavio svoju suglasnost s time da se, ukoliko ne isporuči sve nacрте, potraživanje društva Vicens invest d.o.o. prebije s dugovanjima društva Vicens d.o.o. prema meni. Osim toga, 14. srpnja 2010. ni u kojem slučaju nisam bio u Zadru“. Naknadno tuženik u ponovljenom postupku u listopadu 2022. dostavlja izjavu Norberta Rathgebera iz kolovoza 2022. u kojoj on ne navodi da predmetnu izjavu od 6. prosinca 2013. nije dao i potpisao, nego da ju sada opoziva i tvrdi da nije znao tada što potpisuje i priklanja se sada tuženiku i njegovim tvrdnjama.

15. Iz svega navedenog jasno proizlazi da tuženik tek u kasnijoj fazi postupka, a osobito u ponovljenom postupku, iznosi nove i međusobno proturječne tvrdnje o načinu prestanka predmetne tražbine, odstupajući od svojih ranijih navoda tijekom postupka. Takvo postupno mijenjanje tuženikovih činjeničnih navoda, bez uvjerljivog obrazloženja razloga zašto te činjenice nisu ranije iznesene, upućuje na zaključak da se radi o naknadno konstruiranim tvrdnjama i takvo ponašanje tuženika umanjuje vjerodostojnost njegovih navoda kao cjeline. Ističe se da su dostavljene izjave Norberta Rathgebera međusobno proturječne, pri čemu ranija izjava ovjerena kod javnog bilježnika, dana uz izričitu napomenu o kaznenoj i materijalnoj odgovornosti, ima veću dokaznu snagu od naknadne izjave kojom se ista opoziva bez uvjerljivog obrazloženja. Slijedom navedenog, ovaj sud u smislu odredbe čl. 221. st. 2. ocjenjuje da takve naknadne i proturječne tvrdnje te dokazi ne dovode u sumnju ranije utvrđeno činjenično stanje da kompenzacija nije dokazana.

16. U odnosu na ostale žalbene navode potrebno je istaknuti da nisu osnovani žalbeni navodi kojima se osporava aktivna legitimacija tužitelja. Iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj utemeljio svoju tražbinu na ugovoru o ustupu potraživanja. Nisu osnovani žalbeni navodi tuženika da je tužitelj izgubio aktivnu legitimaciju za vođenje ovog postupka zbog navodnog oduzimanja ovlaštenja od strane ustupitelja potraživanja. Iz sadržaja Ugovora o ustupanju ne proizlazi da bi se radilo o punomoći ili nalogu za naplatu, već o prijenosu tražbine (cesiji), kojim tužitelj stupa u položaj vjerovnika prema dužniku. Tuženik tijekom postupka nije dokazao da bi predmetni ugovor imao obilježja naloga u smislu odredbi Zakon o obveznim odnosima, niti da bi ustupitelj zadržao status nositelja tražbine prema tuženiku. Činjenica da između ustupitelja i tužitelja postoji određeni interni odnos glede naplate i raspodjele naplaćenog iznosa (čl. 7. predmetnog Ugovora) nema utjecaja na pravni položaj dužnika, koji je dužan ispuniti obvezu prema osobi na koju je tražbina prenesena. Okolnost da ustupitelj Norbert Rathgeber u stečajnom postupku ističe određene zahtjeve i podnosi tužbu glavnog mijesanja, ne može sama po sebi dovesti do prestanka pravnih učinaka ranije sklopljenog ugovora o ustupu potraživanja, niti do retroaktivnog oduzimanja aktivne legitimacije tužitelju u ovom postupku.

17. Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da tuženik nije dokazao postojanje razloga ništetnosti ugovora o zajmu. Sama tvrdnja o povredi propisa o deviznom poslovanju ne dovodi automatski do ništetnosti ugovora. Čak i kada bi postojala povreda propisa o deviznom poslovanju, ona bi za posljedicu mogla imati prekršajnu ili neku drugu sankciju, ali ne i nužno ništetnost ugovora o zajmu.

18. U odnosu na žalbene navode koji se tiču tvrdnji da je nejasno kako 400.000,00 eura iznosi 8.522.321,93 kn, potrebno je istaknuti da se u stečajnom postupku prijavljuju sve tražbine koje su nastale do otvaranja stečajnog postupka, bez obzira na to jesu li dospjele, jesu li pravomoćno utvrđene i jesu li sporne ili nesporne. Sam tuženik u žalbi navodi od čega se sastoji tužiteljeva tražbina: 400.000,00 eura u protuvrijednosti kuna na dan isplate (srednji tečaj HNB-a na dan otvaranja stečajnog postupka 7,409274) = 2.963.709,60 kn uvećano za kamate od 28. kolovoza 2006. do 15. listopada 2018. = 5.088.488,46 kn, odnosno ukupno 8.052.198,06 kn, te uvećano za dosuđeni trošak parničnog postupka u iznosu od 337.500,00 kn sa zateznim kamatama od 5. svibnja 2014. do 15. listopada 2018. =

470.123,87 kn, odnosno ukupno: 8.522.321,93 kn, a na temelju nepravomoćne presude Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku, poslovni broj P-315/12 od 5. svibnja 2014.

19. Prvostupanjski sud je u ponovljenom postupku ispravio bitnu povredu parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a pa je vještak za financije Goran Miljas, dopunio svoj nalaz i mišljenje od 17. prosinca 2013. podneskom od 25. listopada 2022., te je ujedno saslušan na ročištu od 25. listopada 2022. na kojem ročištu je otklonio prigovore tuženika i naveo da ne postoje „novonastale” okolnosti niti da je priložena takva vjerodostojna dokumentacija koja bi utjecala na promjenu njegova nalaza i mišljenja, posebno s obzirom na utvrđenje okolnosti da utuženi zajam u iznosu od 400.000,00 DEM nije vraćen. Prvostupanjski sud je detaljno u svojoj odluci analizirao nalaz i mišljenje vještaka, kao i ostale dokaze i navode stranaka, te pravilno ocijenio da je sudski vještak nalaz i mišljenje sačinio savjesno, stručno i u skladu s pravilima struke te prihvatio njegov nalaz i mišljenje, a osnovano nije prihvatio navode tuženika da je 27. studenog 2007. platio utuženo potraživanje jer je sam tuženik svojim pečatom i potpisom kada je sklapao anekse br. 1., br. 2. i 3. priznao da utuženo potraživanje po ugovoru o zajmu od 28. kolovoza 2007. nije platio već je produžavan rok povrata zajma, a zadnji aneks je sklopljen dana 1. srpnja 2009.

20. Nije osnovan žalbeni navod tuženika da je prvostupanjski sud bio dužan provesti novo financijsko vještačenje po drugom vještaku. Naime, prema odredbi čl. 261. st. 2. ZPP-a novo vještačenje određuje se ako je nalaz i mišljenje vještaka nejasno, nepotpuno ili proturječno, odnosno ako postoje druge opravdane okolnosti koje dovode u sumnju njegovu pravilnost. U konkretnom slučaju nalaz i mišljenje vještaka su jasni, potpuni i međusobno neproturječni, a tuženik tijekom postupka nije iznio konkretne, stručne i argumentirane primjedbe koje bi dovele u sumnju njihovu pravilnost. Samim time što se tuženik ne slaže s utvrđenjima vještaka ne predstavlja razlog za određivanje novog vještačenja. Stoga je prvostupanjski sud pravilno odbio prijedlog tuženika za provođenje novog vještačenja.

21. Prema odredbi čl. 193. ZPP-a osoba koja u cijelosti ili djelomično traži stvar ili pravo o kojem između drugih osoba već teče parnica može pred sudom pred kojim ta parnica teče tužiti obje stranke jednom tužbom, sve dok se postupak pravomoćno ne završi (tužba glavnog miješanja).

22. U konkretnom slučaju glavni mješač Norbert Rathgeber ne zahtijeva utvrđenje postojanja tražbine prema tuženiku u svoju korist, niti ističe da je on nositelj predmetnog potraživanja, već traži utvrđenje prestanka naloga između njega i tužitelja. Takav zahtjev ne odnosi se na predmet ovog spora, već na unutarnji pravni odnos između ustupitelja i primatelja ustupa potraživanja, zbog čega nisu ispunjene pretpostavke za glavno miješanje. Stoga tužba glavnog mješača nije dopuštena i pravilno ju je trebalo odbaciti, pa je u tome dijelu ovaj sud preinačio odluku prvostupanjskog suda.

23. U ponovnom će postupku prvostupanjski sud otkloniti bitnu povredu koja je utvrđena ovim rješenjem. Nakon toga će donijeti novu i na zakonu osnovanu odluku i odlučiti o svim troškovima postupka (čl. 166. st. 3. ZPP-a).

Zagreb, 13. svibnja 2026.

Predsjednik vijeća
Željko Šimić

Broj zapisa: **9-30887-ecd6b**

Kontrolni broj: **0640a-02ced-aeaeb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.